

kan dog ikke nytte at staa imod! Det var med Hjertet fuldt af Bitterhed, at en Mand for hundrede Aar siden sang: „Min Søn, om du vil i Verden frem, saa buk!“ Men baade før og efter den Tid har Tusender af Mødre sagt det samme til deres Børn i deres Hjertes Kjærlighed og Tro paa, at det var det bedste Raad, de kunde give dem.

Men det kan ske, at Barnet — eller, hvad jeg vilde sige: Bogen — har en saa lykkelig Natur, at skønt Kritiken har alt muligt at indvende imod den, saa staar der en stor Skare Mennesker, som ikke bryder sig om Kritiken, som kanske slet ikke læser de toneangivende Blade — og *de* tager mod den lille Bog, og *de* læser den om og om igen, og i Mørkningen fortæller Moderen Indholdet til sine Børn, og naar Børnene kommer hjem fra Skolen, „leger“ de Bogen om igen. Saadan er det gaaet Fru Hejbergs Smaaestykker „En Søndag paa Amager“ og „Abekatten.“ Hvilken Haan er der ikke øst ud over disse „Duftvaudeviller?“ og alligevel . . . Theatret spiller dem Aar efter Aar, og hvem er der blandt os, som ikke kan nynne: „I Kongelunden skal Brylluppet staa,“ eller „Min Frier var en Konge-Konge-kongelig Lakaj!“ Naar vi en Gang faar en Kritik, der gaar ud paa at forstaa og forklare, da faar vi vel ogsaa opklaret, hvad det er for hemmelige Tryllemidler, disse uskyldige Smaaestykker har virket med.

At Fru Hejberg er Forfatterinde til disse Arbejder, ved vi nu af hendes egne Ord (Se Kv. og Samf. 1890. S. 240); men hvem er Komponisten? er det ogsaa Fru Hejberg, eller er det hende og hendes Mand, der her har dannet „en tæt Forening af Ord og Toner?“

Mere Anerkendelse har Fru Hejberg vundet ved et Par litteraturhistoriske Arbejder. For 8 Aar siden udgav hun den bekendte Bog „P. A. Hejberg og Thomasine Gyllembourg,“ der ikke er en Samling løse Breve, men et virkeligt Portrætmaleri, malet af en kyndig Haand, men utvivlsomt ikke lidt „flatteret,“ hvorfor den ogsaa strax fremkaldte adskillige Protester. Det er nu ogsaa en offentlig Hemmelighed, at Fru Hejberg er Forfatterinde til den lille Skitse af Fru Gyllembourgs Liv og Personlighed, der indleder dennes „Samlede Skrifter.“

Begge disse Arbejder er af betydelig Værdi for vor Literatur, og Fru Hejberg har ved dem sikret sig Navn af en Forfatter af Rang, en af de faa, der virkelig har noget at sige, og som